

“En toen kwam haar schoonvader. . .”

Blijspel in drie bedrijven

door

KAI MERCKX

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN TOEN KWAM HAAR SCHOONVADER...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KAI MERCKX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

4 heren – 3 dames

Emma Doorzon-Nooteboom: (38) is de vrouw van Alex en moeder van Willem.

Door haar zwangerschap prikkelbaar. Slechte relatie met haar schoonvader, maar stiekem houden ze van elkaar. Ondanks hun verhouding blijft ze altijd 'u' en 'meneer Nooteboom' zeggen tegen Bert. Is sarcastisch, maar lief voor degene die lief voor haar zijn.

Alex Nooteboom: (39) is de man van Emma en vader van Willem. Schippert constant tussen Emma en Bert als die intrekt. Ziet alles rooskleurig in en wil voor iedereen het beste. Soms wordt het hem allemaal teveel.

Bert Nooteboom: (74) is de vader van Alex. Alex is zijn enigste zoon. Slechte relatie met zijn schoondochter, maar stiekem houden ze van elkaar. Pestkop eerste klas, vooral tegen Emma. Klein kind.

Irene van Gengelen: (32) is de bovenbuurvrouw van Alex en Emma. Wil niet dat ze verhuizen. Weet niet hoe ze aan haar vader moet vertellen dat ze lesbisch is. Vooral omdat ze haar vader uit het oog is verloren... toch?

Berend van Gengelen: (70) jeugdvriend van Bert. Deftige man, totaal het tegenovergestelde van Bert. Hele tijd geen contact gehad met zijn dochter, terwijl dat Irene is en zij bij hem om de hoek woont.

Mevrouw Akkermans: (50) is een potentiële koper voor het appartement van Emma en Alex. Op het eerste zicht aardige vrouw, beetje dikke nek, draait aan het einde helemaal de andere kant op.

Meneer Akkermans: (52) is een potentiële koper voor het appartement van Emma en Alex. Draait mee met wat zijn vrouw zegt.

DECOR:

Het decor van dit stuk bestaat uit de woonkamer van het appartement van de familie Nooteboom.

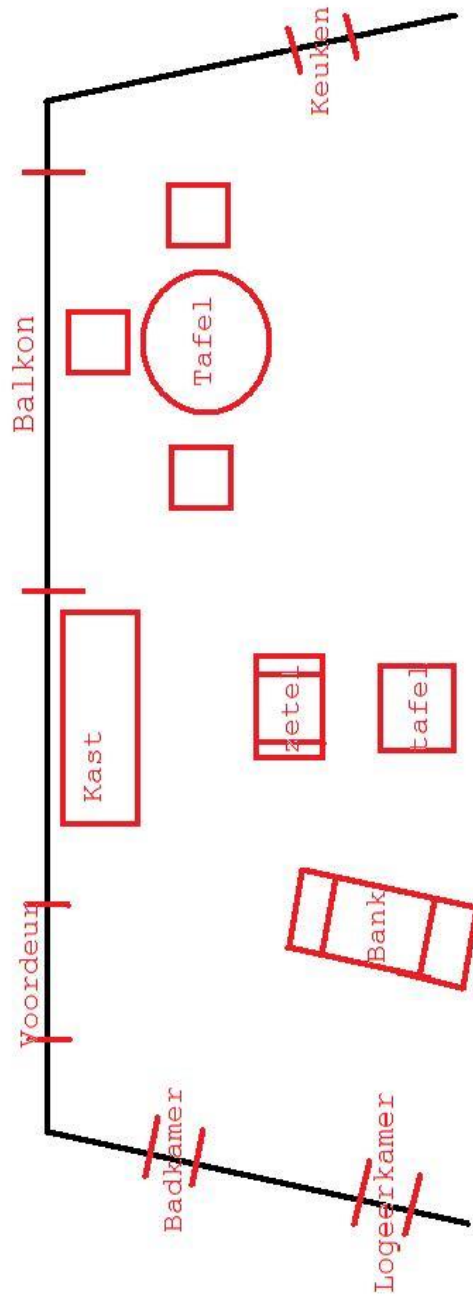
Rechts van het decor bevindt zich de keuken.

In het midden van het decor bevindt zich aan de achterzijde een tafel waar de familie 's avonds en 's middags eet.

Iets naar voren in het decor bevindt zich een woonkamergedeelte waar

een salontafel staat en een bank met een zetel.
Aan de linkerkant van het toneel bevindt zich de logeerkamer en de
badkamer.

Voorbeeldschets van het decor:

EERSTE BEDRIJF

Emma zit met Irene aan tafel. Ze hebben ieder een kopje koffie. Irene leest het laatste deel van een brief aan 'Vermist' voor.

Irene: "... en dat is precies de reden waarom ik graag in contact zou willen komen met mijn vader. Ik hoop spoedig van u te horen..." bla, bla, bla en dan een afsluiting.

Emma: Dat was vast niet gemakkelijk om te schrijven.

Irene: Dat heeft me inderdaad veel moeite gekost.

Emma: En je wilt dus contact met je vader om hem te vertellen dat je... anders bent?

Irene: "anders"?

Emma: Ja... lesbisch.

Irene: Dat is toch niet anders? Ik blijf een mens, hoor. Ik val alleen op mensen die hetzelfde geslacht als ik hebben.

Emma: Ja, natuurlijk!

Irene: Ik wil het hem gewoon vertellen.

Emma: Ondanks dat je hem al een hele tijd niet hebt gezien?

Irene: Ondanks dat... het is al 21 jaar geleden ondertussen.

Emma: 21 jaar je vader niet gezien... dat is lang...

Irene: Ik was elf toen ik hem voor het laatst zag. Daarna mocht ik geen contact meer hebben met hem van mijn moeder. Hij zou een slechte invloed op me hebben.

Emma: Vreselijk... En nu wil je dus terug contact met hem.

Irene: Ja... maar ik weet niet of ik het hem durf te zeggen.

Emma: Hoe bedoel je?

Irene: Het is zo lang geleden dat ik hem heb gezien en ik weet niet hoe hij gaat reageren.

Emma: Veel oefenen!

Irene: Oefenen?

Emma: Ja. Bij iedereen is het anders. Als je het nu al tegen meerdere mensen verteld hebt, wordt het waarschijnlijk gemakkelijker als je je vader terug ziet.

Irene: Zou het?

Emma: Gewoon doen.

Irene: Ik heb niks te verliezen natuurlijk... ik ga het doen! Emma, bedankt. Ik ga mijn brief posten. (*Stopt brief in de envelop op tafel.*)

Emma: Laat je weten of je nog iets van die brief hoort?

Irene: Zodra ik iets hoor van 'Vermist', laat ik het je weten! En bedankt om even te luisteren.

Emma: Geen enkel probleem, dat weet je hè.

Irene: En als ik iets voor jou kan doen, moet je het zeggen.
Emma: Dan trek ik aan de bel!
Irene: Ik spreek je snel, Emma. Doeg! (*Loopt de voordeur uit.*)
Alex: (*Komt binnen lopen.*) Oh, hoi Irene.
Irene: Hey, Alex!
Emma: Irene, wacht even. Kom eens. Je kunt het gelijk even oefenen op Alex.
Alex: Oefenen op Alex?
Emma: Werk nou maar even mee.
Irene: (*Zenuwachtig.*) Ik weet niet hoe ik het moet zeggen...
Emma: Gewoon zoals je wilt. Het maakt niet uit HOE je het zegt, ALS je het maar zegt.
Irene: (*Draait zich naar Alex.*) ... ik ... ben ... (*Kijkt naar Emma.*)
Emma: (*Gebaard dat ze het moet zeggen.*)
Irene: (*Terugdraaien naar Alex.*) Ik ben lesbisch.
Alex: Daar wist ik helemaal niks van? Maar gefeliciteerd, Irene. Dat scheidt een band... ik val ook op vrouwen.
Emma: Zie je wel dat het meevalt?
Irene: Ja, inderdaad! Wat heerlijk! Ik ben lesbisch, Alex.
Alex: Ja, dat zei je al.
Irene: Wat fijn om het te zeggen! Ik ga nu mijn brief posten. (*Loopt blij de deur uit.*)
Emma: (*Roept haar na.*) We zullen het nog wel een keer oefenen! (*Loopt tegen een kastje aan terwijl ze de deur dicht doet.*) Auw! Verdomme! Alex, we moeten hier echt zo snel mogelijk weg. Jij houdt morgen ook vrij, hè? (*Gaat op de bank zitten.*)
Alex: Ja, natuurlijk. Ik heb de rest van de week vrij gepland.
Emma: Dat was ook weer niet nodig.
Alex: Er komen toch meerdere mensen?
Emma: Ja, maar toch niet deze week. Als je morgen vrij hebt is het goed. Morgen komt er een eerste koppel, meneer en mevrouw Akkermans. Misschien willen ze het wel gelijk kopen.
Alex: Wie weet.
Emma: Heb je nog gekeken naar dat grotere appartement?
Alex: Daar hebben we het gisterenavond nog over gehad, toch?
Emma: Ja, maar dat was me niet helemaal duidelijk.
Alex: We kunnen dat grotere appartement nemen, maar dan moeten we laten zien dat we het echt nodig hebben.
Emma: Dat is wel duidelijk, toch? Alex we kunnen hier niet zo blijven wonen als haringen in een ton. Dit is echt veel te klein. En als straks ons tweede kind er is, is het zeker te klein. We moeten meer ruimte hebben.

Alex: Ik weet het, maar het komt goed. Dat beloof ik je. (*Loopt naar Emma toe en praat tegen haar buik.*) Zodra jij hier bent, wonen we in een groot appartement en dan heb jij alle ruimte om te spelen.

Emma: Ik zou het erg waarderen als je niet tegen mijn navel zou praten.

Alex: Ik praat toch niet tegen je navel? Ik praat tegen ons kindje.

Emma: Voor mijn gevoel praat je tegen mijn navel. Die is zo groot op dit moment. Het is gewoon vies. Alsof het een ventiel is dat je eruit kan trekken en ik vervolgens leeg loop.

Alex: Kom, kom, het valt allemaal wel mee.

Emma: Het valt allemaal wel mee? Dus het is "best wel" erg?

Alex: Dat bedoel ik toch niet?

Emma: Maar zo zeg je het wel. Kijk mij nou. (*Gaat voor een spiegel staan.*) Ik ben een dik zwijn dat ieder moment kan gaan werpen.

Alex: Je bent mooi zwanger, Emma. Zo heb ik weinig vrouwen zwanger gezien.

Emma: Dat zeg je alleen maar om me beter te laten voelen.

Alex: Waarom zou ik dat doen?

Emma: Omdat ik je anders afmaak!

Alex: Kom, ga lekker liggen op de bank. Kan ik iets voor je doen?

Emma: Nee, hoor. Het gaat. Ik doe alles liever zelf. Als ik moet bevallen zal ik je wel roepen.

Alex: Weet je zeker dat je nog wel met me wilt samenwonen?

Emma: Het zal nu wel moeten. (*Wijst naar haar buik.*)

Alex: Je doet de laatste tijd nogal bot tegen me.

Emma: Dat zijn de hormonen, schatje. Jij hebt me dit aangedaan, hoor... eikel. Sorry.

Alex: Maar we krijgen er iets moois voor terug.

Emma: Ik weet het, maar waarom moet alleen de vrouw lijden.

Alex: Lijden?

Emma: Oh, je denkt dat ik dit voor mijn plezier doe? Zo dik worden en vervolgens helse pijnen lijden tijdens de bevalling.

Alex: Ik ben er toch bij?

Emma: Ja, jij mag er bij staan om in je hand te laten knijpen. Dat zal trouwens tot dan toe je pijnlijkste ervaring zijn tijdens de zwangerschap, want ik knijp je hand helemaal aan gort.

Alex: Ik steun je, dat weet je toch?

Emma: De mannen hebben alleen de lusten bij een zwangerschap.

Alex: Nou(!).

Emma: Jullie mogen er over heen en wij vrouwen zullen de rest wel doen.

Alex: Ik zal even wat thee voor je halen. (*Loopt de keuken in.*)

Emma: Welja, daar maak je het mee goed(!).

Alex: (*Vanuit de keuken.*) Nog een paar weekjes en je bent er vanaf.
Nog even doorbijten.

Emma: Even doorbijten... dat is alweer gemakkelijk gezegd. Heb je al nagedacht over een naam? Als het kindje er is moet het wel een naam hebben.

Alex: (*Vanuit de keuken.*) Wat was het ook alweer?

Emma: Een baby... ik hoop niet dat ik van een puppy beval.

Alex: (*Komt uit de keuken.*) Als dat zo is, dan verkopen we gelijk de hond.

Emma: Het wordt een meisje.

Alex: Een meisje... dat is waar. Ik heb allemaal jongensnamen opgeschreven. Hier is je thee. (*Zet de thee op tafel.*)

Emma: Hoe kun je dat nou doen?

Alex: Je wilde toch thee?

Emma: Ik bedoel die jongensnamen opschrijven!

Alex: Ja, maar het is nog zo wennen... ons eerste kind was een jongen, het zit gewoon nog in mijn systeem.

Emma: Zal ik er dan bijstaan als je voor het eerst de luier verschoont? Straks denk je nog dat er iets ontbreekt aan ons "Jongentje".

Alex: Nee, nee, ik zal wel onthouden dat het een meisje is.

Emma: Welke namen heb je dan opgeschreven? Meestal kun je van een jongensnaam een meisjesnaam maken.

Alex: Ehm... even kijken. (*Haalt een lijstje uit zijn broekzak.*) Lucas?

Emma: Daar kunnen we geen meisjesnaam van maken.

Alex: Thomas?

Emma: Nee.

Alex: Daan?

Emma: Nee.

Alex: Tim?

Emma: Nee.

Alex: Wouter?

Emma: Nee, stop maar. Ik vind het wel knap dat je precies de jongensnamen hebt uitgekozen waar we geen meisjesnaam van kunnen maken.

Alex: Wat heb jij opgeschreven?

Emma: (*Begint haar lijstje op te noemen.*) Fleur...

Alex: ... is een zeur...

Emma: Britt

Alex: ... is shit...

Emma: Maud

Alex: ... heeft het altijd koud...

Emma: Kaat

Alex: ... komt altijd te laat...

Emma: Alex, je helpt niet echt mee op deze manier.

Alex: Maar daar moet je óók op letten!

Emma: Op wat?

Alex: Of de naam rijmt op iets stoms. Kinderen kunnen heel gemeen zijn tegen elkaar, hoor.

Emma: Heb jij iets beters dan?

Alex: Weet je wat ik een mooie naam vind? Veermond.

Emma: Ja... Veermond, zak in de stront.

Alex: Ik zal er nog wel eens over nadenken.

Emma: Als je dat zou willen doen... *(Staat op en loopt naar de tafel voor de krant.)*

Alex: Als je iets wilt, kun je het ook vragen hoor?

Emma: Dat gaat me veel te langzaam. Eer dat jij mij de krant hebt gegeven is de helft van die appartementen die er in staan al verkocht.

Alex: Ga je gewoon door met zoeken dan?

Emma: Natuurlijk! Er is altijd iets mooiers dan dat je op het oog hebt. En trouwens, we moeten naar alle prijsklasse kijken. Als we zakken met de prijs moeten we een goedkoper appartement nemen.

Alex: Je moet eh... de beer niet ophangen voordat je zijn huid hebt... Over huizen gesproken, ik ben benieuwd hoe het met mijn vader zijn huis gaat.

Emma: Ik niet.

Alex: De situatie is anders niet zo zalig, hoor.

Emma: Dat is zijn eigen schuld. Dan moest hij maar niet zoveel op rekening kopen. Dan had hij niet zoveel schulden en had hij nu zijn huishuur kunnen betalen.

Alex: Toch vind ik het erg vervelend dat dat met mijn vader gebeurd.

Emma: Hij heeft het er zelf naar gemaakt, Alex. Eigen schuld, dikke bult... een hele dikke bult, in dit geval.

Alex: Je kunt toch wel een beetje meeleven?

Emma: Mensen die om de tien minuten naar de wc moeten, niks anders doen dan thee drinken, augurken eten en een baby met zich moeten meeslepen hebben niet heel veel zin om aan iemand anders te denken.

Alex: Het is wel mijn vader, Emma. Hij wordt straks de opa van ons kind.

Emma: Jouw vader is toevallig het meest egoïstische, chagrijnige wezen dat hier op de planeet rondloopt. Daar kan ik ook niks aan doen.

Alex: En ik kan er niks aan doen dat jullie geen goede band hebben... Wil je de stand van zaken nog weten over zijn toestand?

Emma: Mja... vertel maar... dat kan geen kwaad.

Alex: Mijn vader leeft er op los, dat weet je. En nu is het zo dat hij de laatste tijd nogal veel schulden heeft gemaakt, waardoor hij zijn huur niet meer kan betalen. Dus het beste is dat hij zijn huis verkoopt.

Emma: Dan zou ik nog maar eens bij hem langsgaan. Het kan de laatste keer wel zijn.

Alex: Ik zal hem wel even bellen. Misschien is hij niet eens thuis en zit hij in het café. *(Neemt de telefoon.)*

Emma: Kijk, dat snap ik niet. Die man maakt zich nergens druk om. Hij zit in de schulden en hij gaat op café, terwijl jij je veel meer zorgen maakt.

Alex: Zo is mijn pa nu eenmaal. *(Vormt het nummer.)*

Emma: *(Kijkt terug in de krant.)* Zoals ik al zei: egoïstisch. Oh! Dit is ook een mooi appartement.

Alex: *(Wachtend op verbinding in de krant kijkend.)* Ja, maar wel een beetje duur.

Emma: Maar wel lekker groot.

Alex: *(Heeft verbinding.)* Hallo pa? ... met Alex... wat zeg je? ... oh, dan heb ik geluk inderdaad... Hoe kom je aan een kater dan? ...

Emma: *(Tegen zichzelf.)* Ik hoop dat hij het over het dier heeft.

Alex: ... pa, je moet daar echt mee stoppen... je weet dat je je dat niet meer kunt veroorloven... weet je al iets meer? ... je moet het dus echt verkopen... dat had ik al gedacht... dat is onmogelijk, pa... nu meteen? ... nee... ja, pa je hebt gelijk... oké, is goed, pa... nee, dat kan... ik zal vanmiddag naar je toekomen... ja... dag pa...

Emma: Wie was dat(?)

Alex: Mijn vader.

Emma: Oh, ik dacht je pa.

Alex: Hij moet zijn huis uit vanmiddag. Het is ondertussen verkocht en hij moet weg.

Emma: Buiten zijn weten om?

Alex: Nee, nee, hij wist er van. Hij heeft er ons alleen niks van verteld omdat hij vond dat hij ons daar niet mee moest opzadelen nu je zwanger bent.

Emma: Ach... toch nog niet zo een grote egoïst als ik dacht.

Alex: Hij valt best mee. Het is geen verkeerde man, echt niet.

Emma: De laatste keer dat je jarig was, heeft hij mij bij iedereen voor gek gezet door te zeggen dat een koe laten bevallen vast gemakkelijker zal gaan.

Alex: Dat meende hij niet zo.

Emma: Oh, dat meende hij niet zo(!) ... dan ligt het natuurlijk weer aan mij.

Alex: Nee, het ligt niet aan mij... aan jou... het is gewoon dat... maak het me toch niet zo moeilijk!

Emma: Zeg dan gewoon de waarheid!

Alex: (*Terug rustig.*) Mijn vader valt echt mee... echt. Je moet hem gewoon een beetje kennen.

Emma: Ik ken je vader al dertien jaar. En dertien is niet voor niks een ongeluksgetal.

Alex: Het komt wel goed. (*Geeft een zoen op haar voorhoofd.*) Blijf jij maar lekker liggen, ik ga naar mijn vader toe.

Emma: Ja, doe dat maar. En neem een paar van die kartonnen dozen mee.

Alex: Voor de verhuis bedoel je?

Emma: Nee, hij moet toch ergens slapen vannacht? Wacht eens even... wat bedoel jij met verhuis? (*Staat op en loopt naar Alex toe.*)

Alex: Eh... de verhuis... van mijn vader.

Emma: (*Dreigend.*) Uit zijn huis?...

Alex: Ja, uit zijn huis... hij moet uit zijn huis.

Emma: (*Dreigend.*) En waar gaat hij naartoe? Als hij uit zijn huis verhuist?

Alex: (*Onzeker.*) Naar...

Emma: ... denk goed na, Alex. Er is maar één goed antwoord en dat begint met een b, eindigt op een s en tussenin staat er "ejaardentehui".

Alex: Dat is niet het antwoord dat ik wilde geven...

Emma: Wat was dan je antwoord?

Alex: Naar hier?

Emma: (*Glimlacht.*) Ik heb het niet goed gehoord... naar waar gaat hij?

Alex: Hij trekt bij ons in?

Emma: NOOIT! Het gebeurt NIET!

Alex: Het is maar voor eventjes! Tot hij wat anders heeft gevonden, een week of 2.

Emma: In geen tweeduizend jaar.

Alex: Het is maar eventjes! Kom op, Emma. Ik beloof je dat ik hem in het oog zal houden. Je zult geen last van hem hebben.

Emma: Hoe kun je dat nou voorstellen aan hem?!

Alex: Nou, eigenlijk stelde hij het voor. Hij vertelde dat ik ook zo lang bij hem heb gewoond en...

Emma: Oh ja! Maar hij heeft voor jou gekozen en wij kiezen niet voor hem! Wat hebben wij deze morgen nou gedaan?

Alex: Ontbeten?

Emma: Een groter huis uitgezocht! En weet je waarom we dat hebben gedaan?

Alex: Omdat...

Emma: Nee, nee, ik zal die vraag wel beantwoorden voor je. We hebben dat gedaan omdat we hier geen ruimte hebben. Op dit moment zijn wij hier met twee volwassen personen en één kind en we hebben geen ruimte en dan bedenk jij dat het leuk zou zijn om je vader in te laten trekken?

Alex: Ik kan toch niet zeggen dat hij maar onder een brug moet gaan liggen?

Emma: Dat kun je wel. Alex, het gebeurt niet! Hij komt hier niet inwonen.

Alex: Kom, ga even liggen... je maakt jezelf te druk.

Emma: Oh nee, nee. Ik ga helemaal niet liggen. Stel je voor dat ik in slaap val, terug wakker word en dat monster staat voor mijn neus. Nee, nee. Ik blijf wakker. Ik begin er zelfs over na te denken om mijn koffers te pakken en naar mijn moeder te gaan zolang je vader hier is.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto